

Dalen Belić

TAJNA PET PIERCINGA

“Nema pravde na svetu”, reče dečak u sebi. “Ni među ljudima, ni među mačkama!”

- Danilo Kiš, *Rani jadi*

Melissa je studirala kulturologiju i imala je pet piercinga, od kojih sam uživo vidio samo onaj na septumu, a tombojevski kratku kosu bojala je dvaput mjesečno: u ružičastu, crvenu, narančastu, ljubičastu, zelenu pa plavu. Ne plavušasto plavu, već plavu kao što su plavima onomad bila moja puna, plava jaja.

Upoznali smo se na brucošijadi. Alen Vitasović, Živo Blato i Krankšvester. Raspravljali smo o filmovima i književnosti u turskim sjedovima, svatko sa svojom konjak-kolom, daleko od grijanog šatora, dok su se na Bluetooth-zvučnicima nizali ex-Yu klasici. Htjela si je tetovirati mrtvačko kolo iz Sedmog pečata iznad gležnja. Gledala je i Peti pečat. Moja je zaljubljenost bila trenutačna, sveprožimajuća, apsolutna, filmska.

Uspjeli smo si međusobno otjerati ekipe našim brucoško-umjetničkim prenemaganjima. Ostali smo sami. Pijanome i bez para, izgubljenome u novome gradu, ponudila mi je kauč u garsonijeri koju su joj plaćali starci.

- A cimerice? - naivno sam upitao.

- Bez brige, nećeš smetat Daliboru.

Nisam se usudio detaljnije raspitivati o Daliboru i zašto uopće ima cimera ako živi u garsonijeri. I to muškog. Da ne duljim, iz hladne smo noći nekako doteturali u još hladniju tamu Melissina boravišta. Pri ulasku sam se zapetljao u odvezane vezice, slučajno zveknuo neki plastični predmet i stropoštao se leđima na kauč.

- Nećeš mi s tim zapišanim tenisicama gore! - ukorila me.

Prije negoli sam se stigao ispričati, Melissa mi je strgnula tenisice sa stopala i prikovala me kukovima za kauč. Propuh zagolica prste što su provirili iz alanfordovskih čarapa. Htio sam se izmigoljiti u ugodniji položaj, no ona mi je stisnula ruke uz glavu.

- Mir... - šapnula je pa nagradila poslušnost žestokim poljupcem na koji moje usne nisu bile spremne. Borio sam se zadržati šmrklje tamo gdje im je mjesto dok mi je Melissa poput kakve eskimke alternativke piercingom draškala ozebli nos. Naočale su mi se zamaglile unatoč hladnoći i ona ih je skinula i ostavila na stoliću. Svjetlost ulične rasvjete ljeskala se na metalnom prstenčiću u nosu, na potkresanom žbunju plavičaste kose.

- A Dalibor?

- Ne vrebaš samo ti brucošice večeras - nasmijala se. - Otvorila sam mu prozor.

Nije stigla ni skinuti moju hudicu sa sebe jer sam je – više od intenzivnog straha i potpunog iznenađenja nego boli – odgurnuo na pod. Nešto me ugrizlo za nožni palac. Melissa mi je zavrtjela svijet pred očima kao zvrk i više ga ništa nije moglo zaustaviti. Preskočio sam je i odjurio prema zahodu.

Bistrije glave i ispranih usta, ali poljuljana samopouzdanja i s dozom opreza, vratio sam se na mjesto zločina. Iz Melissine su sobe dopirali zvuci duboka hrkanja, a kroz odškrinuta je vrata, nad parom očnjaka, vrebalo smaragdno oko. Nije treptalo dokle brava nije škljocnula. Umjesto Melisse poljubio sam vrata.

Iz mrtvih me probudilo pištanje kuhala. Melissa je pripravljala vodu za kavu. U vlastitoj hudici. Moja je bila prebačena preko naslona stolice. Na stolici je sjedio Dalibor.

- Jutro - pozdravila me, a ja sam se pokušao osoviti na noge. Pritom sam stao u lokvu mlijeka i fino nakvasio čarapu. Dalibor se zagledao u prevrnutu zdjelicu sa svojim imenom. Zatim je njušku uperio u me poput pištolja. Zeleno je oko bilo plaćenički ledeno.

- Jutro - uzdahnuo sam.

Najužasnije osobine najpoznatijih mačaka i mačora svjetske književnosti i pop-kulture objedinile su se u Daliboru. Bio je to ogroman stvor, veći i crniji od Behemota, samo opakije

naravi i blesavijega imena. S Tomom je dijelio opsesivnost, nepokolebljivost i smisao za dijaboličnost. Daliborovi rezultati, međutim, bili su više jerryjevski nego tomovski. I to otrovno zeleno oko, kao u Edgarova Plutona. Drugu je duplju – praznu – krasio duguljast ožiljak.

- Bolje da mu nadoliješ mlijeko.

Na putu do hladnjaka zaustavio sam se iza Melisse i privio se uz njena leđa. Htio sam je poljubiti u čvorugu što joj je sinoć izrasla iz plave džungle. Uperila je piercing prema frižideru.

- Unutra - rekla je.

Obrisao sam lokvu spužvom, oprao zdjelicu, nadolio mlijeko. Domaćica je svakome natočila šalicu kave. Sjela je za stol i otvorila paket napolitanki. Uzeo sam dva komada pa sjeo natrag na kauč. Dalibor se nije micao sa stolice.

Nabio sam naočale na nos i umočio napolitanku u šalicu kad mi se želudac zgrčio, a jednjakom zastrujala uzavrela knedla. Kako mi se vid izoštrio, tako su mi za oko zapele hiljade crnih dlačica koje su na celofanu kauča klijale kao na bradi kakvog pubertetlije. Mirisi kave i slatkiša pomiješali su se sa sadržajem Daliborove posudice za pijesak. Progutao sam knedlu, obrisao suze pa procijedio:

- Bolje da mu promijeniš pijesak.

- Promijenila jučer.

- Ne miriše preugodno.

- Ja ne osjećam ništa.

„I ne osjećaš ništa“, pomislih kivno.

Dekica, jastuk, hlače, majica, čarape, šalica – sve prekriveno Daliborovim dlakama. Od samog prizora zasvrbjelo me cijelo tijelo. Smrad nije jenjavao.

- Debeljko čeka da ga se posluži za stolom?

- Pa jesi mu natočio mlijeko?

- Naravno.

- Nemasno?
- Molim?
- Pije samo nemasno mlijeko.
- Debeljko je na dijeti?

Melissa se kiselo osmjehnula, Daliborovo oko kiklopski namrštilo, a ja sam napokon shvatio – stiglo je vrijeme za polazak. Izvukao sam tenisice ispod kauča i saznao odakle dolazi smrad. Nije bilo do Daliborova zahoda. Prstima desne noge zagazio sam u mekanu, ljepljivu, još uvijek toplu grudu svježe iskašljanih dlaka.

Debela mrcina nije morala šapom mrdnuti. Gospodinu je porcija ispravnog mlijeka poslužena s desne strane, kao u restoranu. Zapljuskao je jezikom načuljenih ušiju, osluškujući kako šutke šljapkam kroz vrata i haustor pa dalje niz ulicu, prema rupi koju su mi plaćali starci. Izmaglica jeftina konjaka ishlapila je, ostavivši me nasukana na žalovima samosažaljenja, na obalama neuzvrćene ljubavi, na otoku mamurluka.

Daliborova sjena nadvila se nad svaki naš susret poput tmurna oblaka. Crni se niz nastavio već idućeg popodneva, kad sam susreo Melissu kako šeta Dalibora na povodcu. Čučnuo sam da ga podragam, a šupak me ugrizao. Melissa je trznula užetom i beštija se propela u svoj svojoj veličini. Siktala je, otimala se, strugala kandžama po asfaltu i najradije bi bila zalajala.

Ne samo da me zelenooka neman dvaput ugrizla i uništila tenisicu, već se iživila i na mojoj hudici. Pitao sam Melissu kad bih mogao proći po nju. Odgovorila je fotografijom iskasapljene hrpe poliestera. Kupit ću ti novu, napisala je. Nema veze, ionako je bila sva stara i nikakva. Ne bi nam radije uzela karte za Bergmana? U redu, više Divljih jagoda za mene.

- Samo je pitanje vremena kada više neće imati što bojati - tješili su me kolege. - Obrijat će glavu čim u ljetnom semestru upiše Rod, seksualnost i identitete. Onda će s probijenim septumom izgledati kao Urban. Ne želiš valjda jebat Urbana? - pitali su me kao da se negativan odgovor podrazumijeva.

Međutim, dan prije početka zimskih praznika ponovo sam se zatekao na pragu otkrivanja tajne pet piercinga. Melissa se javila podužom glasovnom porukom. Naime, njena baka sprema veliku božićnu večeru. Melissa u pravilu bojkotira obiteljska okupljanja, no baka se ne drži najbolje i pitanje je hoće li tradicionalne večere biti nagodinu. Bus polazi sutra, a Melissa nije našla ikoga da tih nekoliko dana pripazi Dalibora. Svi su joj frendovi i kolege već doma. Ne zna koga više pitati.

Idućeg sam se jutro pred Melissinim vratima pojavio s gajbom nemasnog mlijeka.

- Nisi trebao.
- Moramo zakopati ratnu sjekiru.
- Ima i on nešto za tebe - nasmiješila se.

Pozvala me u svoje odaje, gdje mi je u Daliborovo ime uručen pomirbeni dar: nova hudica. Darovatelj si je laštio krzno na kauču. Izvukao sam tetrapak iz ambalaže u gesti zahvalnosti pa natočio mlijeko u zdjelicu. Iako nije bio žedan, popio je par gutljaja iz kurtoazije. Čak me pustio da ga počešem između ušiju. Oko se zatvorilo, a njuška zavibrirala od predenja. Melissa mi je pružila šalicu kave.

- Šta misliš, koliko mu je života ostalo? - upitao sam.
- Prvi je izgubio kad su ga s braćom i sestrama utopili u vreći za smeće.
- Onda je drugi popušio u kavgi s pijanim cane corsom. Ostao je bez oka braneći čast jedne prekrasne mace.
- Kasnije ga je ostavila.
- Slomila mu srce i tako je umro treći put.
- Četvrti kad se jednog snježnog Božića, da ne klone od zime, zavukao pod haubu BMW-a.
- Peti je zapio.

- A šesti potrošio na knjige i filmove. Šuljao se u knjižnice i kina dok su knjige još mirisale a filmovi pucketali. Znao je svaku čistačicu u gradu i skompao se s kinooperaterom, sijedim udovcem koji bi mu u tanjurić s mlijekom uvijek nalio malo kave.

- Sedmi je izgubio kad mu je u grlu zapela kost. Ukrao je pastrvu gradonačelniku na inauguracijskoj večeri.

- I probudio se u najgoroj živodernici u gradu. Mnogi su njegovi drugovi u taj propali pokušaj bijega uložili posljednje živote. Njemu je to bio osmi.

- Drugi put nije kanio nositi tuđu smrt na duši. Pobjegao je sam.

- Nikada nisu saznali kako.

Našao sam se nosom u spirsani nos s Melissom. Ne sjećam se koliko je života prohujalo, znam da su se svi rasplinuli u jednom bljesku jer Melissa je kasnila na bus. Nateglila je ruksak na ramena i zgrabila kovčeg. Na izlasku je otpuhнула poljubac.

Dalibor je ukrstio pogled sa mnom čim su se zalupila vrata. Marinirao me u zelenom ambisu svog oka dokle poljubac nije bio njegov, a od mene ostao samo odraz u njegovoj zjenici. Zatim me repom ošinuo po šaci tako da sam si kavom zalio krilo. Nestao je s Melissinim poljupcem prije negoli sam uopće stigao dreknuti. Smjesta sam skinuo sve sa sebe i gol skočio u kadu.

Leden tuš imao je blagodatani učinak. Bol je nestajala zajedno s crvenilom. Osim curenja nosa i cvokota zubi nije bilo značajnijih posljedica. Kad sam zaključio da sam si dovoljno dugo hladio prepone, obrisao sam se ručnikom te krenuo u lov na podlog prasca. Nije ga trebalo dugo tražiti. Čekao me u dnevnom.

Garava se griva nakostriješila i Dalibor je ispustio jeziv poklič. Zeleno oko bljesnulo je poput sablje, a za bljeskom je uslijedila dlakava tama. Oborio me na stolić, prilijepio mi se za lice i počeo sjeći. Zagrizao sam trbušinu što sam jače mogao. Grlo mi se napunilo dlaka.

Dalibor je znao iskoristiti moj napadaj kašljanja. Šape su bile hitre, kandže oštre, udarci niski. Ni sam ne znam kako sam ga uspio uhvatiti za rep i zalupiti tom crnom mješinom u zid. Morao sam se dvaput okrenuti oko sebe da bi ga podigao s poda. Ugledao sam povodac i na brzaka, dok ne dođe svijesti, smotao mačku omču oko vrata. Objesio sam ga na radijator. Zeleno se oko izbuljilo, uže urezalo u prste i da nisam začuo korake u haustoru sigurno bih ga bio zadavio.

- Neš vjerovat šta sam zaboravila...

Okrenuo sam se. Konopac mi je skliznuo iz šaka, Dalibor je tresnuo na parket. Na vratima je stajala Melissa. Korjenčići prirodne boje borili su se prevlast nad njenom plavom čupom.

- Da nije karta za bus?

- Kriste... - spustila je pogled i odjednom sam postao svjestan vlastite golotinje. Mačak je bespomoćno kašljucao.

Nije bilo druge. Zbrisao sam na ulicu prije nego su zapljuštale psovke i poletio porculan. Melissin piercing tresao se kao poklopac šahta pred eksploziju.

Nikada nisam saznao gdje se nalaze preostala četiri. Za ovu su epizodu, u drugu ruku, saznali i profesori. Nedugo zatim ispisao sam se i zaposlio u jedinu dućanu koji je uzimao propale studente bez dana radnog staža: u Zoo Cityju. I svake bih prve subote u mjesecu, kad je nemasno mlijeko bilo na akciji a ja nisam uspio naći zamjenu, panično zvjerao na svaki udarac zvonca nad vratima, u strahu da će pod neonskim svjetiljkama omiljene destinacije svih ljubimaca zabljesnuti Melissin septum.